

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хліпальської Віри Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини шостої статті 246, частини першої статті 248, частин другої, третьої, п'ятої статті 328, частини першої статті 382 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
26 лютого 2019 року
№ 46-3(I)/2019

Справа № 3-35/2019(744/19)

Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Литвинова Олександра Миколайовича – головуючого,
Завгородньої Ірини Миколаївни,
Кривенка Віктора Васильовича – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хліпальської Віри Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини шостої статті 246, частини першої статті 248, частин другої, третьої, п'ятої статті 328, частини першої статті 382 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Кривенка В.В., дослідивши конституційну скаргу та долучені до неї матеріали, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Хліпальська В.В. звернулась до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частинам першій, другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині другій статті 19, частинам першій, другій статті 55, частинам першій, третій статті 129¹ Конституції України положень частини шостої статті 246, частини першої статті 248, частин другої, третьої, п'ятої статті 328, частини першої статті 382 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс) „як окремо, так і у взаємозв'язку“.

На думку автора клопотання, зазначені норми „як окремо, так і у взаємозв'язку“ унеможливають контроль за виконанням судового рішення, який згідно з частиною третьою статті 129¹ Конституції України здійснює суд.

Із матеріалів конституційної скарги вбачається, що Львівський окружний адміністративний суд ухвалою від 2 липня 2018 року задовольнив заяву Хліпальської В.В. про визнання протиправними дій/бездіяльності суб'єкта владних повноважень і встановлення судом вимоги щодо подання звіту про виконання судового рішення та зобов'язав Личаківську об'єднану Державну податкову інспекцію Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області подати такий звіт.

Восьмий апеляційний адміністративний суд постановою від 31 жовтня 2018 року ухвалу суду першої інстанції скасував, мотивуючи своє рішення тим, що „відповідно до статті 382 Кодексу суд, який ухвалив судове рішення в адміністративній справі, може зобов'язати суб'єкта владних повноважень, не на користь якого ухвалене судове рішення, подати у встановлений судом строк звіт про виконання судового рішення... питання судового контролю шляхом зобов'язання суб'єкта владних повноважень подати звіт про виконання судового рішення може застосовуватись виключно в разі встановлення такого контролю рішенням, яким вирішено позов“. Оскільки

Львівський окружний адміністративний суд, задовольняючи адміністративний позов Хліпальської В.В., не вказав у резолютивній частині постанови від 7 жовтня 2015 року про обов'язок Державної податкової інспекції у Личаківському районі міста Львова Головного управління Державної фіскальної служби у Львівській області подати у встановлений судом строк звіт про виконання зазначеної постанови, то заява про встановлення судового контролю за цим судовим рішенням задоволенню не підлягає.

За твердженнями Хліпальської В.В., оспорювані положення Кодексу порушують „право позивача на примусове виконання остаточного судового рішення, винесеного на його користь національними судами України, з використанням процедури судового контролю; право позивача на захист своїх прав у суді“, а тому не відповідають положенням статей 55, 129¹ Конституції України.

На підтвердження своєї позиції суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі положення Конституції України, законів України, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, на рішення Конституційного Суду України, Верховного Суду, Європейського суду з прав людини, а також на судові рішення у власній справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу; у конституційній скарзі зазначається, зокрема, обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його

окремих положень) (частина перша, пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Із аналізу конституційної скарги вбачається, що Хліпальська В.В. не обґрунтувала своєї позиції щодо неконституційності оспорюваних положень Кодексу, а фактично висловила незгоду з остаточним судовим рішенням у її справі та навела аргументи стосовно його помилковості.

Однак розбіжності у праворозумінні чи незгода суб'єкта права на конституційну скаргу з остаточним судовим рішенням у його справі в контексті пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваного закону України (його окремих положень).

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“ Третя колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хліпальської Віри Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень частини шостої статті 246, частини першої статті 248, частин другої, третьої, п'ятої статті 328, частини першої статті 382 Кодексу адміністративного судочинства України

на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**